

מבקרים : דיוקנים ארפצה

אחרית של גגון

לנשמת פ. לחבר

האריקה צרבה הגנה בשכונה.
אחרית של גגון גאונות בשים - -
צדה גדולה בשנה שם גחונה
מפריקה. ראשך תיגע הגנים - -

מול הים

זכר ליעקב סיכמן

שלחן קסן. סילון קסה. שחקים בלכנ : זוסרים.
וגוש מפליהם רכון : ומבטו רחום, תכול.
אל קול הים כל הרהורי מחברים :
בשבי האותיות - על שפת הים יתף בתול.

קרנול - הגנה. וצל בא אחר צל.
הנהו יורד הבחור מפדוזה.
בן הרב מדבובה בקבליו מצלצל.
ולול שצנח לצניף ינוע - -

קצצם, פה שיבד מלאכתיו - פליסות פירים.
שצפת גל. ורן קצמים. ביד - אסיף צדפים.
אף גביל לי. חוקי רק מי ששר על הקרוב אליו.
לקול הדם -
זוהי והרחוק יקרב בסוף-קל-הפוסין.

כלם נקטלים הפה טה. באל בנסת.
כוננת הבית לרוחם אל-מנות -
צתה אל ביתך הקרא. מיתל - -
בצמרת הארץ גדלק כוכב-חסד.
הספר גושר מידך, רפת-נת -
הקדיבו מארץ שירים לרמס"ל - -

אמבתי בית. צרנה בנן. פאת-שדה. גבעול רועד.
והדרכים לבבוגי : יש מתר אחר מתר :
בגמר גניעיוס מוסיף היתי : פרק. בבוא העת -
אשלים. ומי כסיל עכשיו הארס : מאחר !

לנכח ים אשב. ואקנולים אצלה בשרטוטים
של עפרון : ציור ושיר הם שארים מאז היות חסים וים.
אומרים : "זה חנני. מאד." לעת זקנה ? -
יפה הען לזאטושים,

להתחלה. - -

אכן. רק קטע. פרק. ושום דבר עוד לא סים - -

ה ב ת ר

הוא לפד הנגיה לבחמ.
קורא שם לכל עצב, שריר.
פגרי רגש ושלד מחשבת.
הוא עובר בין בתריו של השיר - -

לא נקשיב לחיות הוורקת.
להלמות הלפית, לאמת.
לעקוב הוא רוגג, לענות.
הזין מקרף על המת - -

זרקורו משוטט

זרקורו משוטט על פגי הרבים, נעמעים אף לא קל;
במקולו מחסר מנגנון-אוינה-דיומימה.
הוא מוכן להורות לארי פני-נהימה;
ללמד לנמר פרק טרף טורפין - וחסל - -

המוביל הנדול עוד הולך מצפון אל דרום -
אף אפשר להספך את פגיו אם ירצה: תרצין הוא פרטי.
אין דבר המנוע: ידו תבונ לא מתסיה - -
אף פגם בו קטן: הדבר מגדנן, בתומי בצירום - -

זה כוחו, גבירתו של פסוק קדמוני, מבני הנביאים:
מצל לרוחות ונשיאים הוא, שובר מפרקות ושיאים.